EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 13.10.2009
KOM(2009) 522 lopullinen

Ehdotus:

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

luvan antamisesta Ruotsin tasavallalle ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneelle kuningaskunnalle soveltaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 167 artiklasta poikkeavaa toimenpidettä

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Neuvosto voi yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun direktiivin 2006/112/EY, jäljempänä ’alv-direktiivi’, 395 artiklan mukaan antaa yksimielisesti komission ehdotuksesta jäsenvaltiolle luvan soveltaa mainitun direktiivin säännöksistä poikkeavia erityistoimenpiteitä arvonlisäveron (alv) kantamisen yksinkertaistamiseksi tai tietyntyyppisten veropetosten taikka veron kiertämisen estämiseksi.

Ruotsin kuningaskunnalle, jäljempänä ’Ruotsi’, ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneelle kuningaskunnalle, jäljempänä ’Yhdistynyt kuningaskunta’, annettiin 30 päivänä tammikuuta 2007 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2007/133/EY (EUVL L 57, 24.2.2007, s. 12) lupa soveltaa alv-direktiivin 167 artiklasta poikkeavaa erityistoimenpidettä 31. joulukuuta 2009 saakka.

Tämän luvan mukaisesti ne voivat lykätä alv:n vähennysoikeuden syntymistä siihen saakka, kun kyseinen vero on maksettu tavaroiden luovuttajalle tai palveluiden suorittajalle, sellaisten verovelvollisten osalta, joiden vuotuinen liikevaihto on Ruotsissa enintään 3 000 000 Ruotsin kruunua ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa enintään 1 350 000 Englannin puntaa. Ne voivat siten soveltaa kassaperusteiseksi kirjanpitojärjestelmäksi kutsuttavaa vapaaehtoista järjestelmää, jossa niiden myyntitapahtumista syntyy arvonlisäverosaatava maksun vastaanottamishetkellä alv-direktiivin 66 artiklan b alakohdan mukaisesti.

Ruotsi haki komission pääsihteeristön 3. maaliskuuta 2009 vastaanottamalla kirjeellä lupaa jatkaa tämän toimenpiteen soveltamista. Yhdistynyt kuningaskunta haki komission pääsihteeristön 15. tammikuuta 2009 vastaanottamalla kirjeellä lupaa jatkaa tämän toimenpiteen soveltamista siten, että vuotuisen liikevaihdon enimmäismäärä korotettaisiin 1 500 000 Englannin puntaan. Yhdistynyt kuningaskunta ilmoitti, että tällaisen korotuksen ansiosta voitaisiin säilyttää likimääräinen yhteys mikroyrityksiin sovellettavan 2 000 000 euron enimmäismäärän kanssa, kun otetaan huomioon punnan ja euron nykyinen vaihtokurssi, ja lisätä 6 800 yritystä järjestelmän piiriin.

Alv-direktiivin 395 artiklan 2 kohdan mukaisesti komissio toimitti 9. heinäkuuta 2009 päivätyillä kirjeillä Ruotsin ja Yhdistyneen kuningaskunnan hakemukset muille jäsenvaltioille ja ilmoitti 13. heinäkuuta 2009 päivätyillä kirjeillä Ruotsille ja Yhdistyneelle kuningaskunnalle, että sillä oli kaikki arviointia varten tarpeellisina pitämänsä tiedot.

Kassaperusteiseksi kirjanpitojärjestelmäksi kutsuttu järjestelmä on sellaisille pienyrityksille tarkoitettu yksinkertaistettu ja vapaaehtoinen verotusjärjestelmä, jotka eivät saa verovapautta. Kyseisessä järjestelmässä verovelvollisiin sovelletaan niiden tuotantopanosten ja myyntitapahtumien maksupäivään perustuvaa yksinkertaista sääntöä sen hetken määrittämiseksi, milloin niiden on käytettävä arvonlisäveron vähennysoikeutta ja milloin niiden on suoritettava kyseinen vero valtiolle. Kyseessä on siis erityisesti sellaisille yrityksille tarkoitettu yksinkertaistamistoimenpide, joilla on vaikeuksia määrittää tavanomaisia sääntöjä noudattaen, milloin niiden

tuotantopanoksista ja myynnistä kertyy verosaatava, ja joiden tilinpäätös ei ole suoriteperusteinen. Tämä järjestelmää kasvattaa erityisesti sellaisten yritysten kassavirtaa, joiden menojen pääosa ei ole arvonlisäveron alaista (esim. palkat) tai joille aiheutuu menoja siitä, etteivät niiden asiakkaat maksa merkittäviä summia ajoissa ja ne eivät voi tehdä tätä samaa tavaroiden luovuttajille.

Olisi muistettava, että 28. tammikuuta 2009 tehtyyn laskutussääntöjä koskevaan komission direktiiviehdotukseen (KOM(2009) 21 lopullinen) sisältyy säännöksiä, joiden nojalla jäsenvaltiot voisivat lykätä arvonlisäveron vähennysoikeuden syntymistä siihen saakka, kun kyseinen vero on maksettu tavaroiden luovuttajalle tai palveluiden suorittajalle, sellaisten verovelvollisten osalta, joiden vuotuinen liikevaihto ei ylitä jäsenvaltioiden itse enintään 2 000 000 euroksi vahvistamaa enimmäismäärää (6 päivänä toukokuuta 2003 annetun komission suosituksen 2003/361/EY (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36) mukainen mikroyrityksiin sovellettava enimmäismäärä) ja joihin sovelletaan sen vuoksi vapaaehtoista järjestelmää, jossa niiden myyntitapahtumista syntyy arvonlisäverosaatava vasta maksun vastaanottohetkellä.

Alv-direktiivin 395 artiklan säännökset sekä Ruotsin ja Yhdistyneen kuningaskunnan esittämät perusteet huomioon ottaen komissio arvioi, että haettu poikkeus vastaa mainitun artiklan säännöksiä ja että sillä erityisesti yksinkertaistetaan mikroyritysten veronkantoa, koska kyseessä on vapaaehtoinen kassaperusteinen kirjanpitojärjestelmä. Näin ollen ja myös edellä mainitut taustatiedot huomioon ottaen komissio ei vastusta tätä hakemusta ja arvioi, että asiaa koskeva ehdotus on syytä esittää neuvostolle. Alv-direktiivin 399 ja 400 artiklan muuntamissääntöjä soveltaen saatavat vuotuisen liikevaihdon enimmäismäärät ovat pienemmät kuin haetut enimmäismäärät.

Komissio katsoo kuitenkin, että poikkeuksen soveltamisaikaa olisi rajoitettava, jotta näiden jäsenvaltioiden toimittamien asianmukaisten tietojen perusteella voitaisiin arvioida määräajoin, täyttyvätkö hakemuksen oikeudelliset ja tosiasialliset myöntämisedellytykset edelleen. Lisäksi se arvioi, että tämän poikkeuksen soveltaminen olisi joka tapauksessa lopetettava silloin, kun komission tämän erityisjärjestelmän osalta ehdottamat yhdenmukaiset säännöt tulevat voimaan.

2. KUULEMISET JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

Päätösehdotuksen ansiosta on mahdollista jatkaa kassaperusteiseksi kirjanpitojärjestelmäksi kutsuttavaa vapaaehtoista järjestelmää, jonka tarkoituksena on tehdä alv-sääntöjen soveltaminen yksinkertaisemmaksi mikroyrityksille ja parantaa niiden kassavirtatilannetta. Sillä on siis myönteinen vaikutus mikroyrityksiin. Ulkopuolista asiantuntemusta ei tarvittu. Asianomaisia osapuolia ei myöskään tarvittu kuulla eikä päätöksen vaikutusta arvioida. Joka tapauksessa ehdotuksen vaikutus on vähäinen, koska poikkeuksen soveltamisala ja -aika ovat rajalliset.

3. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

Päätösehdotuksen tarkoituksena on antaa Ruotsille ja Yhdistyneelle kuningaskunnalle lupa jatkaa alv-direktiivin 167 artiklaa koskevan poikkeuksen soveltamista ja lykätä siten arvonlisäveron vähennysoikeuden syntymistä siihen saakka, kun kyseinen vero on maksettu tavaroiden luovuttajalle tai palveluiden suorittajalle, sellaisten verovelvollisten osalta, joiden vuotuinen liikevaihto on Ruotsissa enintään 3 000 000 Ruotsin kruunua ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa enintään 1 500 000 Englannin puntaa ja joihin sovelletaan kassaperusteiseksi kirjanpitojärjestelmäksi kutsuttavaa vapaaehtoista järjestelmää, jossa niiden myyntitapahtumista syntyy arvonlisäverosaatava vasta maksun vastaanottohetkellä alv-direktiviin 66 artiklan b alakohdan mukaisesti.

Tämän päätöksen oikeusperustana ovat alv-direktiivin 395 artiklan säännökset, jotka annettiin Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan nojalla. Näiden säännösten mukaan jäsenvaltion, joka haluaa ottaa käyttöön mainitusta direktiivistä poikkeavia toimenpiteitä, on saatava tähän neuvoston lupa, joka annetaan neuvoston päätöksenä. Koska kyseessä on liikevaihtoverosta annetun lainsäädännön yhdenmukaistamista koskeva täytäntöönpanotoimenpide, toissijaisuusperiaatetta on noudatettu.

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen eikä se näin ollen ylitä sitä, mikä on tarpeen yksinkertaistamistavoitteen saavuttamiseksi, sillä se koskee ainoastaan rajoitettua määrä verovelvollisia, jotka noudattavat näitä sääntöjä vapaaehtoisesti. Sen vuoksi se poikkeaa alv-direktiivin periaatteista ainoastaan rajoitetusti ja asianmukaisella tavalla.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotus ei vaikuta yhteisön talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

Ehdotuksen mukaan päätöksen soveltamiskausi päättyy automaattisesti päivänä, jona sellaiset yhdenmukaisten sääntöjen vahvistamista koskevat säännökset tulevat voimaan, joiden nojalla kaikki jäsenvaltiot voivat soveltaa haettua poikkeavaa erityistoimenpidettä.

Ehdotus:

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

luvan antamisesta Ruotsin tasavallalle ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneelle kuningaskunnalle soveltaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 167 artiklasta poikkeavaa toimenpidettä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 93 artiklan,

ottaa huomioon yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY[1] ja erityisesti sen 395 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[2],

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Ruotsin kuningaskunnalle, jäljempänä ’Ruotsi’, sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneelle kuningaskunnalle, jäljempänä ’Yhdistynyt kuningaskunta’, on neuvoston päätöksellä 2007/133/EY[3] annettu direktiivin 2006/112/EY 167 artiklasta poikkeava lupa lykätä arvonlisäveron vähennysoikeuden syntymistä siihen saakka, kun kyseinen vero on maksettu tavaroiden luovuttajalle tai palveluiden suorittajalle, sellaisten verovelvollisten osalta, joihin sovelletaan kassaperusteiseksi kirjanpitojärjestelmäksi kutsuttavaa vapaaehtoista järjestelmää, jossa niiden tavaraluovutuksista ja palvelusuorituksista syntyy arvonlisäverosaatava maksun vastaanottamishetkellä mainitun direktiivin 66 artiklan b kohdan mukaisesti. Tässä järjestelmässä verovelvollisten vuotuinen liikevaihto ei saa olla Ruotsissa yli 3 000 000 Ruotsin kruunua eikä Yhdistyneessä kuningaskunnassa yli 1 350 000 Englannin puntaa.

(2) Ruotsi on hakenut lupaa jatkaa tämän poikkeavan toimenpiteen soveltamista komission pääsihteeristön 3 päivänä maaliskuuta 2009 vastaanottamalla kirjeellä, ja Yhdistynyt kuningaskunta on hakenut lupaa jatkaa tämän poikkeavan toimenpiteen soveltamista komission pääsihteeristön 15 päivänä tammikuuta 2009 vastaanottamalla kirjeellä. Jälkimmäinen jäsenvaltio on myös hakenut tässä järjestelmässä sovellettavan vuotuisen liikevaihdon rajan korottamista 1 500 000 Englannin puntaan.

(3) Direktiivin 2006/112/EY 395 artiklan 2 kohdan mukaisesti komissio toimitti 9 päivänä heinäkuuta 2009 päivätyillä kirjeillä Ruotsin ja Yhdistyneen kuningaskunnan hakemukset muille jäsenvaltioille ja ilmoitti 13 päivänä heinäkuuta 2009 päivätyillä

---

1 EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.
2 EUVL C […], […], s. […].
3 EUVL L 57, 24.2.2007, s. 12.

kirjeillä Ruotsille ja Yhdistyneelle kuningaskunnalle, että sillä oli kaikki arviointia varten tarpeellisina pitämänsä tiedot.

(4) Kassaperusteiseksi kirjanpitojärjestelmäksi kutsuttu järjestelmä on sellaisille pienyrityksille tarkoitettu yksinkertaistettu ja vapaaehtoinen järjestelmä, jotka eivät saa verovapautta. Kyseisessä järjestelmässä verovelvollisiin sovelletaan niiden tuotantopanosten ja myyntitapahtumien maksupäivään perustuvaa yksinkertaista sääntöä sen hetken määrittämiseksi, milloin niiden on käytettävä arvonlisäveron vähennysoikeutta ja milloin niiden on suoritettava kyseinen vero valtiolle. Kyseessä on siis yksinkertaistamistoimenpide, joka voi myös kasvattaa niiden kassavirtaa.

(5) Komissio antoi 28 päivänä tammikuuta 2009 laskutussääntöjä koskevan direktiiviehdotuksen (KOM(2009) 21 lopullinen), jonka nojalla jäsenvaltiot voisivat lykätä arvonlisäveron vähennysoikeuden syntymistä siihen saakka, kun kyseinen vero on maksettu tavaroiden luovuttajalle tai palveluiden suorittajalle, sellaisten verovelvollisten osalta, joiden vuotuinen liikevaihto ei ylitä jäsenvaltioiden itse enintään 2 000 000 euroksi vahvistamaa enimmäismäärää ja joihin sovelletaan sen vuoksi vapaaehtoista järjestelmää, jossa niiden toimista syntyy arvonlisäverosaatava vasta maksun vastaanottohetkellä.

(6) Haettu poikkeava erityistoimenpide ei vaikuta Ruotsin ja Yhdistyneen kuningaskunnan lopullisessa kulutusvaiheessa kantamista arvonlisäveroista saamin tuloihin eikä Euroopan yhteisön arvonlisäveroista saamiin omiin tuloihin,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Poiketen siitä, mitä direktiivin 2006/112/EY 167 artiklassa säädetään, Ruotsille ja Yhdistyneelle kuningaskunnalle annetaan lupa lykätä arvonlisäveron vähennysoikeuden syntymistä toisessa alakohdassa tarkoitettujen verovelvollisten osalta siihen saakka, kun kyseinen vero on maksettu tavaroiden luovuttajalle tai palveluiden suorittajalle.

Asianomaisten verovelvollisten on täytynyt valita järjestelmä, jossa niiden tavaraluovutuksista ja palvelusuorituksista syntyy arvonlisäverosaatava maksun vastaanottamishetkellä. Tässä järjestelmässä verovelvollisten vuotuinen liikevaihto ei saa olla Ruotsissa yli 3 000 000 Ruotsin kruunua eikä Yhdistyneessä kuningaskunnassa yli 1 500 000 Englannin puntaa.

2 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2010 sen direktiivin säännösten voimaantulopäivään saakka, jonka nojalla jäsenvaltiot saavat lykätä arvonlisäveron vähennysoikeuden syntymistä siihen saakka, kun kyseinen vero on maksettu tavaroiden luovuttajalle tai palvelujen suorittajalle, sellaisten verovelvollisten osalta, joiden vuotuinen liikevaihto ei ylitä tiettyä enimmäismäärää ja joihin sovelletaan sen vuoksi vapaaehtoista järjestelmää, jossa niiden tavaraluovutuksista ja palvelusuorituksista syntyy verosaatava maksun vastaanottohetkellä. Joka tapauksessa tätä päätöstä sovelletaan ainakin 31 päivään joulukuuta 2012.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ruotsin kuningaskunnalle sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneelle kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja